
Kraków-Kosocice, st. 15, woj. małopolskie, AZP 104-56/199

Informator Archeologiczny : badania 33, 226-227

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Pozostałe zachowane fragmenty zabudowy narożnika ulicy bpa Domina i częściowo B. Krzywoustego to relikty 4 kamienic nr 15, 17, 19 i 21 (numeracja wg planu miasta Koszalina z roku 1880) datowanych na wiek od XVIII do XX. Zwraca uwagę bardzo solidne fundamentowanie budynku nr 21 będące pozostałością dawnej szkoły (XVIII w.), która funkcjonowała do lat 70 -tych naszego wieku.

Wewnątrz podwórka w wykopie X odsłonięto dalsze partie wymoszczenia drewnem, odkryte wcześniej w wykopie VII. Poziom ten datowany był na koniec XVIII wieku. Z tym też okresem związany był stojący tutaj obudowany deskami śmietnik na odpadki.

W ostatnim. XI wykopie realizowanym w roku 1999, odkryto kolejną na tym terenie drewnianą latrynę, współczesną wspomnianemu wyżej śmietnikowi i fragmenty bruków stanowiących utwardzenie podwórka.

Badania będą kontynuowane.

Kozów, st. 5, gm. Złotoryja, woj. dolnośląskie, AZP 79-18/91 – patrz: późne średniowiecze

KRAKÓW, st. 1, ul. Skawińska 27, gm. *loco*, woj. małopolskie, AZP 102-56

- mur miejski Kazimierza z okresu nowożytnego

Nadzór archeologiczny, przeprowadzony w terminie od 9 do 29 czerwca, przez mgr Teofila Dębowskiego (autor sprawozdania, Dom-Bud). Finansowane przez Dom-Bud. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnie około 750 m².

Uratowano od zniszczenia fragment muru obronnego Kazimierza odkryty w trakcie badań w 1997 roku. Odkryto prawdopodobnie relikty starszego, średniowiecznego muru obronnego w postaci rozwaliska kamieni z zaprawą, położonego w odległości kilku metrów na zachód od muru z XVII w. Nie stwierdzono obecności średniowiecznych warstw kulturowych.

W przeprowadzonych wierceniach stwierdzono, że strop skały wapiennej występuje na głębokości poniżej 13 m., co wyklucza hipotezę o posadowieniu muru obronnego Kazimierza na progu skalnym łączącym skałę z kościółkiem św. Jakuba.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Dom-Bud w Krakowie.

Badania nie będą kontynuowane.

Kraków-Bierzanów, st. 27, woj. małopolskie, AZP 103-57/27 – patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

KRAKÓW-KOSOCICE, st. 15, woj. małopolskie, AZP 104-56/199

- ślady osadnictwa prahistorycznego (neolit?)
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego
- osada z okresu późnego średniowiecza (?)
- osada czasów nowożytnych i młodszych (XVII-XX w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez Pawła Staniucha (Krakowski Zespół do Badań Autostrad). Finansowane przez Krakowski Zespół do Badań Autostrad. Przebadano powierzchnię 15 arów.

Wykopy, zlokalizowane w pasie planowanej autostrady A4, znajdowały się na stoku niewielkiego wzniesienia.

W trakcie prac eksploracyjnych natrafiono na pozostałości 31 obiektów nieruchomych oraz materiały archeologiczne (ułamki naczyń glinianych i pojedyncze wyroby krzemienne) zalegające w warstwie ornej. Na całej badanej powierzchni utwór o charakterze calcowym stanowił żółty piasek.

Większość obiektów to koliste lub nieregularne w zarysie jamy o jednowarstwowych, płytkich (maksymalnie do 30 cm) wypełniskach (ob. 1,2, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31), których funkcje są nieokreślone. Przeważają obiekty pozbawione materiałów zabytkowych, których datowanie jest niepewne. Przynajmniej niektóre z nich mogły powstać u schyłku czasów nowożytnych lub nawet w XX wieku (przy dnie obiektu 2 odkryto kubek metalowy z datą 1916 r. odcisniętą na spodniej stronie).

Zapewne prostokątne w zarysach obiekty (7, 14, 17, 22), to pozostałości niewielkich okopów wojskowych z czasu I-szej wojny światowej.

W warstwie ornej odkryto ponad 4300 ułamków silnie rozdrobnionych (powierzchnie fragmentów do 3 cm²) naczyń glinianych. Stan ich zachowania, na który istotny wpływ miały zapewne procesy re-depozycyjne, utrudniał ustalenie chronologii. Jedynie 20 fragmentów pochodziło z naczyń prahistorecznych - stopień zerodowania ich powierzchni uniemożliwia dokładniejsze określenie chronologii. Kilkadziesiąt ułamków można łączyć z wczesnym lub późnym średniowieczem.

Większość zaś może być ogólnie łączona z okresem nowożytnym (poczynając od XVI/XVII wieku) oraz wiekami XIX i XX. Znaleziono także kilka małych fragmentów XVII-wiecznych kafli glinianych.

Ilość materiału zabytkowego odkrytego w warstwie ornej w obrębie, usytuowanego na stoku, wykopu badawczego świadczy o istnieniu w miejscu wyżej położonym (niestety już poza pasem wyznaczonym przez granicę planowanej autostrady) pozostałości osady z okresu nowożytnego (może także średniowiecznej).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Via Archaeologica”.

Krosno, st. 1, gm. *loco*, woj. podkarpackie, AZP 110-74/51 – patrz: późne średniowieczne

Krosno Odrzańskie, st. 11, gm. *loco*, woj. lubuskie, AZP 59-10/45 – patrz: późne średniowiecze

Leszcz, st. 1, gm. Dąbrówko, woj. warmińsko-mazurskie – patrz: późne średniowiecze

LIDZBARK WARMIŃSKI, st. XIX, gm. *loco*, woj. warmińsko-warmińskie

- rejon przedzamcza, skrzydła wschodniego i południowego, bramy wjazdowej, murów obronnych i międzymurza (XIV-XX w.)

Rozpoznanie archeologiczne w zakresie niezbędnym do wykonania opracowań planu zagospodarowania terenu inwestycji, przeprowadzone w terminie od 4 maja do 15 czerwca, przez mgr Adama Mackiewicza (autor sprawozdania, ARCEO-ADAM). Finansowane przez Przedsiębiorstwo Realizacji i Wykonawstwa Inwestycji „AKSET” w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 138 m².

Rozpoznanie archeologiczne objęło obszar o powierzchni ca 16 arów, czyli dziedziniec przedzamcza, międzymurze południowe oraz rejon przy wschodniej ścianie pałacu i południowym licu zewnętrznej linii murów obronnych. Miały one na celu ustalenie układu nawarstwień stratygraficznych na terenie objętym badaniami, ustalenie pierwotnych poziomów użytkowych, określenie sposobu i głębokości posadowienia oraz stanu zachowania murów fundamentowych skrzydła wschodniego i południowego, południowej linii murów obronnych oraz wjazdu bramnego. W trakcie prac terenowych wykonano 8 wykopów sondażowych oznaczonych numerami od 3 do 10 w obrębie stanowiska XIX (zamek i podzamcze), które pozwoliły na pełne rozpoznanie stanu zachowania murów obronnych podzamcza, sposobu ich posadowienia wraz z podłożem, na którym zostały wzniesione, chro-